

25 Σεπτεμβρίου 2016

Επιστήμονες μελέτησαν 5.000 ιδιοφυή παιδιά επί 45 χρόνια - Πού κατέληξαν;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το

μέλλον του κόσμου στα χέρια τους

Γονείς και εκπαιδευτικοί συνηθίζουν να προσπαθούν να βοηθούν τους μαθητές με

χαμηλές επιδόσεις - Διαβάστε γιατί αυτό είναι λάθος

Το 1971 ο Αμερικανός ψυχολόγος Τζούλιαν Στάνλεϊ ξεκίνησε στο πανεπιστήμιο Johns Hopkins University στην Βαλτιμόρη, στην πολιτεία Μέριλαντ των ΗΠΑ, την μακροβιότερη μελέτη για παιδιά - ιδιοφυίες που έχει γίνει ποτέ στον κόσμο.

Η σχετική μελέτη με τίτλο «The Study of Mathematically Precocious Youth» (SMPY) κατέγραψε σε βάθος 45 ετών την συμπεριφορά και τις επιδόσεις 5.000 χαρισματικών μαθητών για να δώσει σήμερα στην δημοσιότητα τα συμπεράσματά της.

Ένα από τα σημαντικότερα αποτελέσματα της μελέτης είναι ότι ακόμα και τα ιδιοφυή παιδιά για να επιτύχουν στην ζωή τους χρειάζονται την κατάλληλη εκπαίδευση, ώστε να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητες τους. Οι ερευνητές τονίζουν ότι συχνά οι γονείς και οι δάσκαλοι κάνουν το λάθος να στρέφουν την προσοχή και το ενδιαφέρον τους στους μαθητές με χαμηλές επιδόσεις και θεωρούν ότι τα χαρισματικά παιδιά δεν χρειάζονται βοήθεια.

Κεντρικό μήνυμα της σχετικής μελέτης SMPY είναι: «Μην ξεχνάτε τα χαρισματικά παιδιά». Ο μελετητής και ψυχολόγος Jonathan Wai, τονίζει: «Είτε μας αρέσει, είτε όχι, αυτοί οι άνθρωποι ελέγχουν πραγματικά την κοινωνία μας. Τα παιδιά που βρίσκονται στην κορυφή τείνουν να γίνουν επιφανείς επιστήμονες, ακαδημαϊκοί, CEOs, δικαστές, γερουσιαστές και δισεκατομμυριούχοι».

Η μελέτη επισημαίνει ότι, δυστυχώς, η έρευνα δείχνει πως τα παιδιά που παρουσιάζουν πολύ νωρίς ικανότητες στις επιστήμες και στα μαθηματικά δεν λαμβάνουν την βοήθεια που θα έπρεπε ενώ οι εκπαιδευτικοί που έχουν μπροστά τους λαμπρούς μαθητές επιλέγουν να αφιερώσουν το μεγαλύτερο μέρος της προσοχής τους στους μαθητές με χαμηλές επιδόσεις.

Αποτέλεσμα αυτής της στάσης των εκπαιδευτικών είναι τα παιδιά που θα μπορούσαν στο μέλλον να κάνουν ιατρικές ανακαλύψεις ή να ομιλούν στα Ηνωμένα Έθνη να περιορίζονται στην ενήλικη ζωή τους σε λιγότερο σημαντικούς ρόλους.

Αν οι δάσκαλοι και οι γονείς έχουν μπροστά τους ένα χαρισματικό παιδί δεν θα πρέπει να σταματήσουν να το ενισχύουν με «σκληρή δουλειά» αλλά και να αναγνωρίζουν το είδος της εξυπνάδας του παιδιού, καθώς και σε ποιον τομέα θα μπορούσε αυτό το παιδί να δείξει τις δυνατότητές του. Άλλα παιδιά έχουν τάση να γίνουν μηχανικοί και αρχιτέκτονες και άλλα χειρουργοί.

Η μελέτη επισημαίνει ότι το μέλλον του κόσμου εξαρτάται από αυτά τα παιδιά.

Πηγή: protothema.gr